

1910 stod Fabrikernes Notering i 21 $\frac{1}{2}$ og den 7. September stod de ligeledes i 21 $\frac{1}{2}$, men den 11. September vare de gaaede ned til 19 $\frac{1}{2}$; samtidig har Hamborger Noteringen forandret sig fra 13,31 til 11,62 den 7. September og 11,38 den 11. September. Det vil altsaa sige, at Nedgangen for de danske Sukkerfabrikker kom først den 11. September, medens den i Hamborg kom 4 Dage før, det er det hele. Altsaa paa dette nøgne Faktum, at De danske Sukkerfabrikkers Notering en eneste Gang i dette Tidsrum kommer fire Dage senere, end Verdensnoteringen forandrer sig, bygger det ærede Medlem hele sit Luftkastel. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, jeg vil bede det ærede Medlem her eller ved en anden Lejlighed godtgøre, hvad 8,12 og 9,88 da er, naar det ikke er Noteringen den 11. og den 7. September, altsaa med 4 Dages Mellemrum. Det ærede Medlem bygger paa 4 af 443 Dage, det vil sige paa ikke en Gang 1 pCt. af sit Materiale, og vi have i det hele Materiale for ca. 40 Aar, som det ærede Medlem overhovedet ikke har beskæftiget sig med. 4 Dage af 40 Aar, det er tilstrækkeligt for det ærede Medlem til at bygge Slutninger paa som dem, det ærede Medlem her har draget. Det ærede Medlem har ikke noget andet Grundlag.

Saa vidt med Hensyn til Beviset for Monopolstillingen. Lad mig her indføje, at De danske Sukkerfabrikker have en meget stærk Kapitalstilling — det have vi alle været klare over —, men de have ikke Fabrikationsmonopol, hvad der er positivt godtgjort ved Anlæget af Vestsjællands Sukkerfabrik, og de have heller ikke Handelsmonopol, hvad der er positivt godtgjort derved, at der stadig foregaar Indførsel af Sukker. Det ærede Medlem (Hans Nielsen [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]) siger ganske vist i Betænkningen, at Sukkerimporten er ved at standse. Det anføres, at der i 1908 indførtes 75 Millioner Pund, i 1909 77 Millioner og i 1910 68 Millioner, men i 1911 falder Importen ned til 23 Millioner Pund. Hertil er nu for det første at bemærke, hvad der er omtalt Gang paa Gang, og saa ved Sagens første Behandling, at vi her i Landet i de senere Aar have haft god Produktion af Sukker, medens der i andre Lande har været Misvækst. Men dernæst er der det at bemærke, at den Nedgang, der har fundet Sted, falder paa De danske Sukkerfabrikker. Disse have i de senere Aar indført 50 à 60 Millioner Pund om Aaret — maaske lidt mere eller

lidt mindre — og de andre Importører have indført en Snes Millioner Pund. Det, der er forsvundet i Aar, er De danske Sukkerfabrikkers Import, som er gaaet ned til nogle faa Hundrede Tusinde Pund. Dette, at der overhovedet indføres Sukker af andre, og at Nedgangen i Importen i det sidste Aar netop falder paa De danske Sukkerfabrikkers Import, turde være tilstrækkeligt Bevis for, at de i Virkeligheden ikke have Handelsmonopol. En helt anden Ting er, at de som kapitalstærke og langt mere kapitalstærke end andre, der give sig af med Sukkerfabrikation, indtage en Magtstilling, og det er denne Magtstilling, som vi fra Venstres Side ikke mene skal opretholdes ved Hjælp af Beskyttelsen.

Saa sagde det ærede Medlem noget, hvori han var i Modstrid med sig selv. Han sagde nemlig, at efter 1908 var der, hvad han beklagede, ikke noget indenlandsk Raffinaderi, der var i Stand til at trives, og i samme Øjeblik angreb han mine Partifæller og mig for, at vi i 1908 forhøjede Raffineringsbeskyttelsen, idet vi gik ned fra Satsen 5,20 til 4,95. Det ærede Medlem beklagede, at vi ikke havde fulgt Vilhelm Lassen, men det maa være en Fejlhuskning af det ærede Medlem, thi Vilhelm Lassen var netop paa det Tidspunkt Finansminister, og det var under hans Anførsel, at dette fandt Sted. Der var altsaa ingen Uoverensstemmelse mellem Vilhelm Lassen og os.

Jeg gaar dernæst til det næste Punkt i det ærede Medlems Foredrag — dette var lidt springende, og jeg bliver derfor nødt til saa vidt muligt at tage de enkelte Punkter i den Orden, hvori det ærede Medlem tog dem. Det ærede Medlem siger, at de Oplysninger, der ere fremskaffede — virkelig fortræffelige Oplysninger — har jeg misbrugt, min Betænkning er selvmodsigende, fuld af Fejl og Misforstaaelser, ikke korrekt, barnagtig. Tror det ærede Medlem egentlig selv, at han er kompetent til at fælde Dom i saa Henseende efter det Stykke Arbejde, han har præsteret i sin Betænkning? Hvis man kunde ransage det ærede Medlems Hjerte og Nyrer, kunde jeg have Lyst til at se, hvordan det ser ud derinde ovenpaa det Stykke Arbejde, han her har leveret. Den Fattigdom, der lyser ud af de faa Sider, det ærede Medlem har skrevet, skal han nu bortlede Opmærksomheden fra ved den Række ganske ubeviste og ganske ubeviseelige Bebrejdelser, som det ærede Medlem retter mod mig og mod den Betænkning,